

Domácí bohoslužby, 5. neděle postní, 29. 3. 2020 (Miki Erdinger)

Vstupní žalm a pozdrav

Sešli své světlo a svoji věrnost, ty ať mě vedou, ty ať mě přivedou k tvé svaté hoře, k příbytku tvému.
(Žalm 43, 3)

Sestry a bratři v Kristu, srdečně vás zdravím v nedělním čase postním a přeji vám, ať Hospodin posílá své světlo i do vašich domovů, aby vás hřálo, vedlo a prosvětlovalo nejasnosti přicházejících dní. Již potřetí se scházíme na dálku, abychom si mimo jiné uvědomovali, že Bůh není vázaný na jedno místo, nesídlí v kostele, ale provází nás všude tam, kde jsme. Stojí v Kristu i dnes před našimi dveřmi, aby vešel k nám a byl s námi, když se zastavujeme a soustředíme svou mysl na víru, která nás sjednocuje ve jménu Boha Otce i Syna i Ducha Svatého. Amen.

Píseň

Modré nebe, slunce zář (Evangelický zpěvník dodatek č. 618)

1. Modré nebe, slunce zář, Pánu patří díky. Zvedni oči, zjasni tvář. Pánu patří díky.
Když je pod mrakem, jako zázrakem Pánu patří díky. Díky za vše, co nám dal.
Pánu sláva za všechno, co nám denně dává.
2. Zpívám, i když smutky mám. Pánu patří díky. Tančím, nebo klopýtám. Pánu patří díky.
Když mám pod hlavou kámen s únavou, odvahu mi dává. Díky za vše co nám dal.
Pánu sláva za všechno, co nám denně dává.
3. I v té nouzi nejvyšší, Pánu patří chvála, když se zdá, že neslyší, Pánu patří chvála.
Chválit nepřestaň, ať se staň, co staň, lepšího nic není. Díky za vše co nám dal.
Pánu sláva za všechno, co nám denně dává.

Modlitba

Nebeský Otče,

chceme, aby si vcházel i do našich domovů a našich životů. Chceme, aby u nás doma bylo možné poznat, že jsi právě ty naším Pánem a dáváš smysl našemu žití. Chceme, aby i v tomto čase izolace jsme nebyli izolováni od tvé lásky, blízkosti a pomoci. I proto patří do našeho domácího žití čas s tebou. Čas modlitby, čas naslouchání, a přemýšlení o víře. Nechceme, aby náš vztah s Tebou, naše víra, zakrněla, a proto ti děkujeme za dnešní chvíli, kdy paprsky tvého světla září i k nám do obýváku, do kuchyně, do pokojíku, aby nás zahřály na srdci a potěšili naše všelijak rozpolozené přemýšlení. Děkujeme Ti za všechny, kteří nám jsou na blízku, kteří na nás nezapomínají a o které se můžeme opřít. Ať již jde o naše rodiče, nebo naše děti, pomocníky, učitele nebo přátele. Hospodine, děkujeme ti, že jsi a my můžeme být s tebou a tvoji. Amen.

Biblické čtení a úvaha

V jednom městě, kam Ježíš přišel, byl muž plný malomocenství. Jakmile Ježíše spatřil, padl tváří k zemi a prosil ho: „Páne, chceš-li, můžeš mě očistit.“ On vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl: „chci, buď čist.“ A hned se jeho malomocenství ztratilo. Přikázal mu, aby nikomu nic neříkal: „ale jdi“, pravil, „a ukaž se knězi a obětuj za své očistění, co Mojžíš přikázal – jim na svědectví.“ (Lukášovo evangelium, 5, 12 – 14)

Jedno z nejčastějších sousloví, se kterým se nyní setkáváme, je: „bezpečná vzdálenost“. Lidé stojí ve frontách dva metry od sebe, povídají si na chodníku stojíce každý na jedné straně, pejskaři k sobě nejdou

na délku vodítka, v hromadné dopravě sedíme každý co nejvíc o samotě. Sousedé na sebe mávají z oken, balkónů nebo přes celou zahradu a nepostávají u plotu v družném hovoru. Situace je pro většinu z nás nekomfortní a naše společenské já strádá, i když sami nemocní nejsme. Izolace zdravotní přináší i izolaci společenskou. Částečnou náhradu nám poskytují sociální sítě, telefony, poštovní schránka a další komunikační možnosti, ale nejde takto žít plnohodnotně, respektive v pohodlí našeho zvyku, dlouhou dobu.

Ovšem takový malomocný z biblického příběhu, byl nucen žít v izolaci velice dlouho. Jeho životním stylem se musela stát situace ještě horší, než ta naše. Malomocní se nesměli přibližovat k lidem, často žili za městem, nikdo s nimi nemluvil, obcházel je obloukem a žádné jiné možnosti komunikace neměli. Být malomocný znamenalo tedy kromě špatného zdraví i totální lidskou izolaci a stalo se vlastně jen pouhým čekáním o samotě, případně se stejně nemocnými, na smrt. Žili v nekonečné stoprocentní karanténě. Vyřazení ze společnosti, že života, bez možnosti být někomu na blízku. Odepsaní lidé s odepsaným životem. Bezpečná vzdálenost byla klíčová pro jejich okolí a nikdo si ji nedovolil porušit. A do takové situace vstupuje Ježíš. Vkládá se do života bez výhledu na změnu, do stereotypu odmítání a izolace a bezpečnou vzdálenost naruší. Po dlouhém čase malomocný zažije, že je mu někdo na blízku. Že ho někdo chce slyšet. Z vlastního zájmu. Dokonce na něj sáhne lidská ruka. Zažije dotek. Malomocného se skrze Krista dotkne Boží láska. Nejen uzdravující ruka člověka Ježíše, ale právě Hospodin sám. „Tak přijmi celé své uzdravení,“ lze číst mezi řádky v Ježíšově slovu. Jako dar Boží, jako jeho odpověď na tvé volání. „Jdi a obětuj Bohu podle zákona Mojžíšova, aby všichni věděli, kdo stojí za tvým návratem z izolace.“ Tedy, přijmi své opětovné začlenění mezi lidi jako důsledek Boží blízkosti ve tvém životě. Přijmi Krista, jako milujícího Boha, který se tě dotýká a ve Tvém prázdňém a izolovaném životě rozžihá světlo.

Jak v současnosti intenzivně sleduji okolí, čtu zprávy a pohybuji se na sociálních sítích, mám často pocit, že i přes dodržování bezpečné vzdálenosti jsme si vlastně docela blízko. Možná i blíž, než před dobou koronavirovou. Lidé nabízejí pomoc, šijí roušky, vyrábí dezinfekci, jsou ohleduplní. Často si telefonují, posílají si tipy, jak trávit čas, vyměňují si poznatky a nápady. To so umí, mnohdy dávají zdarma ve prospěch všech. Tleskají zdravotníkům, obdivují učitele. A musím říct, že i na vás, myslím v týdnu o něco intenzivněji, než obvykle, kdy se více vidíme a máme kupu povinností ke splnění. Ta naše bezpečná vzdálenost otevírá nové cesty jedněch k druhým a věřím, že se právě tak i nás dotýká Kristova ruka, narušující bezpečnou vzdálenost a přinášející lidský zájem, lásku a spolubytí. I v naší izolaci se intenzivně projevuje milující Bůh. V podané roušce, v telefonu, v nabídnutí pomoci v zájmu, v ohleduplnosti. V zamávání přes ulici či úsměvu schovaném za rouškou. To jsou Kristovy dotyky Boží lásky, které nás vytrhávají z izolace a vrací do reality života, ve které jsme s ostatními.

Sestry a bratři, buďme za každou takovou chvíli vděční Hospodinu, děkujeme mu a ať jsou nám takové momenty utvrzením o jeho blízkosti a prohloubením víry, že i k nám se Bůh sklání, dotýká se nás, je s námi a má nás rád. Amen.

Píseň

Přemýšlej, děkuj a služ (Svítá č. 273)

1. Proč zvykli jsme si snadno žít a málo přemýšlet,
Oč v budoucnosti má nám jít a jak se změnil svět.

Ref.: Proto přemýšlej, proto díky vzdej a všem lidem pomoz rád.

Zkus jednou vážně víru brát, člověkem se stát.

2. Bůh přišel v Kristu na dotek, jak máme děkovat?
Kdo poznal, že je Kristus Rek, ten umí díky vzdát.

Ref.: Proto přemýšlej, proto díky vzdej a všem lidem pomoz rád.

Zkus jednou vážně víru brát, člověkem se stát.

3. Kdo o Bohu jen vypráví a nesplácí mu dluh,
Ten o tajemství sotva ví, že v bližním je skryt Bůh.

Ref.: Proto přemýšlej, proto díky vzdej a všem lidem pomoz rád.

Zkus jednou vážně víru brát, člověkem se stát.

Přímluvná modlitba a Otčenáš

Hospodine,

věříme, že tvůj láskyplný dotek přináší posilu, povzbuzení, pomoc a pokoj. Proto tě prosíme, dotýkej se nás, abychom v životě cítili, že jsi s námi. Že pro nás máš slova povzbuzení i radosti.

Prosíme, dotýkej se svou láskou všech, kteří jsou nyní nemocní a možná sami. Ať již kvůli koronaviru, nebo jiné nemoci, která je omezuje, přináší obavy z budoucnosti nebo je vyřazuje ze života.

Prosíme také, dotýkej se vztahů mezi lidmi. Abychom si i v tuto chvíli uměli být lidsky na blízku, nezapomínali na ty, kteří se nemají tak dobře jako my, nebo které trápí i jiné věci, než je počet nakažených.

Prosíme, dotýkej se všech, kteří mají strach. Kteří jsou nervózní, bojí se o budoucnost, propadají panice nebo nejsou schopni rozumně uvažovat. Daruj jim svůj pokoj do srdcí i myslí.

Prosíme i za dotek pro lidi, kteří jsou v Chorvatsku zasaženi zemětřesením. Prosíme o tvůj dotek i tam, kde je válka, kde je hlad, kde se nežíje dobře a bezpečně.

A dotýkej se i naší duše a srdce a víry, abychom vydrželi v pevném vztahu s tebou. Abychom nezapomínali na společenství bližních v Kristu, které nás čeká, až pomine aktuální stav bezpečné vzdálenosti a my si budeme opět i fyzicky na blízku.

A prosíme, přijmi i naše osobní modlitby....

A v jednotě víry společně a přitom každý sám za sebe k Tobě voláme: Otče náš, který jsi v nebesích, posvěť se jméno tvé... Amen.

Poslání

Pán vás učinil světlem. Žijte proto jako děti světla - ovocem světla je vždy dobrota, spravedlnost a pravda. Zkoumejte, co se líbí Pánu. (Ef 5, 8b – 10)

Požehnání

Když přijdou v životě těžké okamžiky, vězte, že na ně nejste sami – protože Bůh je blízko, je s Vámi. Je s Vámi i ve chvílích dobrých. Ať Vás tedy provází a posiluje naděje, že na svůj život nejste sami. A Boží láska naplní vaše dny, a povede vaše kroky, kamkoliv půjdete nyní až do konce. Amen.

Píseň

Oči všech se upírají (Evangelický zpěvník – Dodatek č. 613)

1. Oči všech se upírají s důvěrou k tobě, Pane, a ty jim dáváš pokrm v pravý čas.
Ty otvíráš svou ruku a naplňuješ každého tvora požehnáním.
2. Sláva budiž Hospodinu, sláva mu buď na věky. Pane náš, rozvesel se v skutcích svých.
Já zpívati mu budu, já zpívat budu chvály a žalmy Bohu svému.